

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 25Csp/254/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417211139
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6417211139.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom sudcom JUDr. Milanom Antalom v spore žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpený: STRELÁK & Partners, s.r.o. so sídlom Záhradnícka 46, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 52 451 747, proti žalovanej: Lýdia Grossmannová, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XX, XXX XX X., právne zastúpená: JUDr. Lucia Luptáková, advokátka so sídlom Československej armády 198/31, 967 01 Kremnica, o zaplatenie 412,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovaná **m á** nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom dňa 28.12.2017 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 412,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 412,- € od 03.07.2015 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.
2. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru bez poplatkov a úrokov, t.j. sumou 1.200,- € a sumou vo výške 788,- €, ktorá bola uhradená žalovanou, pričom uvedený záväzok žalovaná nesplnila aj napriek predžalobnej upomienke zo dňa 30.03.2015 s upozornením na uplatnenie práva o zosplatnení celej pohľadávky.
3. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 25Csp/254/2017 - 21 zo dňa 04.05.2018, ktorý bol zrušený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/318/2018 - 78 zo dňa 18.12.2019 a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.
4. V uznesení krajský súd uviedol, že spornou zostala medzi stranami sporu skutočnosť, či žalovaná uhradila žalobcovi celú istinu (dokonca vykonala úhrady až nad jej rámeč), alebo žalobcovi uhradila len sumu 788,- € a suma 600,- € bola poukázaná tretiemu subjektu. Povinnosť preukázať jej tvrdenie, že žalobcovi celú istinu uhradila, je na žalovanej, pretože nie je v schopnostiach a možnostiach žalobcu preukazovať, že sa niečo nestalo, teda, že mu zvyšok istiny neuhradila. Prvostupňový súd za týmto účelom zabezpečí a vykoná výsluch svedka S. X. a vyžiada si od žalobcu zmluvu o obchodnom zastúpení, ktorou ho mal žalobca splnomocniť na uzatvorenie úverovej zmluvy a prijímanie úhrad úveru v mene a na účet žalobcu, nakoľko sa jedná o spotrebiteľský spor. Svedka vypočuje ohľadom okolností tvrdených žalovanou, či a v akom rozsahu prijal od nej úhrady pre žalobcu na úver a či a v akom rozsahu ich prijal pre tretí subjekt a na akom základe.

5. Podľa § 391 ods. 2 zákona číslo 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

6. Súd pri viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu v zmysle ustanovenia § 391 ods. 2 CSP vykonal úkony smerujúce k zisteniu, či žalovaná uhradila žalobcovi celú istinu úveru alebo mu uhradila len sumu 788,- € a sumu 600,- € poukázala tretiemu subjektu, nakoľko žalobca si žalobou uplatnil len nárok na vrátenie zostávajúcej časti istiny úveru.

7. Súd konal a rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 18.06.2020. Právny zástupca žalobca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Súd preto vec postupom podľa ustanovenia § 180 CSP prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

8. Právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní uviedla, že navrhuje žalobu v plnom rozsahu zamietnuť z dôvodu, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, nakoľko na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. K420143348 zo dňa 10.11.2014, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom a žalovanou, žalobca na základe tejto zmluvy neposkytol spotrebiteľský úver priamo žalovanej ako dlžníkovi. Na základe zmluvy boli finančné prostriedky vo výške 1.200,- € vyplatené na účet vedený v Poštovej banke, ktorý ale nepatrí žalovanej ako dlžníkovi, ani spoludlžníkovi, ale ako to vyplýva z rozhodnutia Okresného súdu Piešťany sp. zn. 19Csp/1638/2015 zo dňa 13.05.2020, tento účet patril spoločnosti FINWAY SK, s.r.o., IČO: 44 718 560, so sídlom Zámocká 30, 811 01 Bratislava. Keďže finančné prostriedky z úveru neboli zaslané žalovanej ako spotrebiteľovi, žalovaná nemohla mať vedomosť, kto jej finančné prostriedky poskytol. Žalovanej bola suma vo výške 1.200,- € vyplatená v hotovosti, tak ako to potvrdil aj svedok na dnešnom pojednávaní S. X.. Poukázala na to, že je početná judikatúra všeobecných súdov, ktoré konštatujú, že ide o zaužívanú prax medzi spoločnosťou žalobcu - TELERVIS PLUS a.s., a FINWAY SK, s.r.o., pričom žalobca sa snaží obísť dohodnutú podmienku uvedenú v článku 1 zmluvy, a to tým, že prevedie bezhotovostné finančné prostriedky na spoločnosť, s ktorou žalovaná nemá uzavretú úverovú zmluvu a tak zhorší postavenie žalovanej, ktorá musí vynaložiť vyššie náklady na úver, ktorý by pri riadnom plnení zmluvy nikdy neboli vznikli. Samotný príkaz na úhradu sa odvoláva na zmluvu o úvere a pokiaľ by aj bola uzavretá zmluva o poskytovaní finančných služieb, tak ako sa na to odvoláva žalobca, bola by neplatným právnym úkonom s poukazom na § 53 Občianskeho zákonníka v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka, a aj zmluvou, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi. V tomto smere poukázala na rozhodnutia Krajského súdu Nitra 6Co/522/2015, Krajského súdu Žilina 7Co/250/2016, 8Co/187/2016, Krajského súdu Prešov 17Co/163/2017, 14Co/28/2017, 9Co/49/2017 a 16Co/59/2017. V zmysle tejto judikatúry sa všetky platby uvedené v knihe splátok považujú za platby, ktoré je potrebné zahrnúť na platby úveru, čo však žalobca zamlčal a započítal len tie úhrady, ktoré boli v karte splátok ako splátky úveru. Zároveň právna zástupkyňa žalovanej poukázala aj na rozhodnutie Okresného súdu Prešov 10Csp/96/2019 zo dňa 02.03.2020 a to konkrétne na bod 35, z ktorého vyplýva: „Žalobca ako dodávateľ v kontrakčnom procese využil tretiu osobu nielen za tým účelom, aby sa predišlo zákonu o platbe v hotovosti, ale aj za tým účelom, aby tretia osoba participovala na benefitoch zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Potom spravodlivému usporiadaniu vecí a naplneniu cieľa účinnej ochrany spotrebiteľa zodpovedá taký postup, že aj úhrady, ktorých na druhej strane knihy splátok je potrebné započítať na úhradu úveru“. Z rozhodnutia Krajského súdu Prešov 9Co/49/2017 vyplýva, že ide o nekalú obchodnú prax žalobcu, za ktorú mu bola uložená pokuta vo výške 90.000,- € rozhodnutím Národnej banky Slovenska, útvarom dohľadu nad finančným trhom pod spisovou značkou NBS-1-000-000-316 zo dňa 14.03.2017, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Bankovej rady NBS zo dňa 16.06.2018. Žalobca teda nevyplátil žalovanej úver vo výške 1.200,- €, ani bezhotovostne, nakoľko úver bol vyplatený na bankový úver spoločnosti FINWAY SK s.r.o., ktorým žalovaná nedisponovala. Ide teda o právny úkon, ktorý je absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca z takéhoto neplatného úkonu neposkytol žalovanej žiadne plnenie, preto na strane žalovanej nevzniklo bezdôvodné obohatenie. Z uvedeného dôvodu je žaloba nedôvodná v celom rozsahu pre neunesenie dôkazného bremena a súčasne žalobca nie je v spore aktívne vecne legitimovaný.

9. Svedok S. X. na pojednávaní uviedol, že pracoval pre žalobcu asi tri roky ako obchodný zástupca. Bolo to niekedy pred piatimi alebo šiestimi rokmi dozadu. Na žalovanú si spomína, pôžičku robil u nej doma. Splátky sa chodili ku klientovi vyberať osobne domov raz za mesiac k dátumu, ktorý si určili oni sami. Nato bola splátková knižka, kde sa vyberá splátka zapisovala. S odstupom času nevie uviesť sumu akú

žalovaná uhradila. Všetky sumy, ktoré zaplatila sú zapísané v splátkovej knižke. Do knižky sa zapisovala len skutočne zaplatená suma. Podľa neho žalovaná peniaze platila načas. K príjmovým pokladničným dokladom sa svedok nevie vyjadriť, pokiaľ v splátkovej knižke je jeho podpis, tak splátky osobne prevzal a odovzdal svojej nadriadenej pani H.. Pokiaľ sú tam iné podpisy, jedná sa o podpisy jeho nadriadenej, ktorej odovzdal všetky splátky. Finančné prostriedky boli vyplatené žalovanej na ruku v mieste jej trvalého bydliska. Výšku sumy si nespomína. Pokiaľ v zmluve je uvedené, že peňažné prostriedky majú byť vyplatené na účet, ktorý je uvedený v zmluve. Svedok uviedol, že peniaze vyplácal on osobne žalovanej na ruku v hotovosti. K účtu uvedenom v zmluve, kde mali byť vyplatené finančné prostriedky sa svedok nevedel vyjadriť. Zmluvu so spoločnosťou FINWAY SK, s.r.o. nemal uzavretú, túto spoločnosť pozná, údajne sa mala spojiť so žalobcom. Pripustil, že zmluvy sa dávali aj pre túto spoločnosť. Pripustil, že žalobca žiadal, aby splátky boli rozdelené na časť splátok pre žalobcu a na časť pre spoločnosť FINWAY SK, s.r.o., prečo to tak bolo uviesť nevie. Taktiež sa nevedel vyjadriť, či existovala nejaká zmluva medzi žalobcom a spoločnosťou FINWAY SK, s.r.o.. Pokiaľ na splátkovej knižke je uvedené číslo zmluvy, ktorá sa zhoduje so zmluvou o pôžičke, tak peniaze za úver nemohli byť zaplatené na iný úver, ale jednalo sa len o splátky úveru, ktoré boli zaplatené k tomuto číslu zmluvy. Pokiaľ žalobca rozdeľoval splátky aj na spoločnosť FINWAY SK, s.r.o. nevedel k tomu zaujať stanovisko.

10. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 10.11.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. K420143348, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového, bezhotovostného spotrebiteľského úveru veriteľom dlžníkovi vo výške 1.200,- € (istina), a to v lehote 10 dní od uzavretia zmluvy. Úver bol poskytnutý za celkový úrok vo výške 20 % z istiny. Za poskytnutie úveru si veriteľ účtoval celkový servisný poplatok vo výške 9 % z istiny (úrok a servisný poplatok ďalej spolu len „odplata“). Odplata bola 26,77 % z istiny za rok. RPMN činilo 50,22 %. Úver mal byť poskytnutý bezhotovostným prevodom na účet dlžníka uvedený v Žiadosti o prevod finančných prostriedkov. Dlžník sa zaviazal uhradiť veriteľovi istinu (celkovú výšku spotrebiteľského úveru) vo výške 1.200,- €, úrok vo výške 240,- €, servisný poplatok vo výške 108,- €, celkovú dlžnú čiastku na úhradu 1.548,- €. Dlžník sa zaviazal uhradiť veriteľovi úver vrátane odplaty v 13 - tich mesačných splátkach nasledovne: v prvých troch mesačných splátkach vo výške 6,- € (splátka úroku) a ďalších pravidelných rovnomerných 10 - tich mesačných splátkach vo výške 153,- € (istina vo výške 78,43 %, úrok vo výške 14,51 % a servisný poplatok vo výške 7,06 % z každej jednotlivéj splátky), pričom prvá splátka je splatná 10. deň po poskytnutí úveru, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priemerná RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) zákona je ku dňu podpisu 44,06 %. Súčasťou zmluvy bola Žiadosť o prevod finančných prostriedkov, podpísaná dňa 10.11.2014 dlžníkom, podľa ktorej žiadal o bezhotovostný prevod finančných prostriedkov poskytnutých na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. K420143348 zo dňa 10.11.2014, t.j. sumu vo výške 1.200,- € na účet č. IBAN: SK19 6500 0000 0000 2054 1023.

11. Predžalobnou upomienkou zo dňa 30.03.2015 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 159,- € do 5 dní od obdržania tejto výzvy. Žalovanú zároveň upozornil, že v prípade, ak nevykoná bezodkladnú úhradu dlhu, žalobca si uplatní 15 - dňové lehoty právo v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka a bude žiadať o zaplatenie celej pohľadávky a uplatní si voči žalovanej všetky zmluvne dojednané sankcie. Odoslanie písomnej výzvy žalovanej dňa 31.03.2015 žalobca preukázal poštovým podacím hárkom.

12. Oznámením o zosplatnení záväzku zo dňa 02.08.2015 žalobca oznámil žalovanej, že záväzok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. K420143348 bol v súlade so zmluvnými podmienkami zosplatnený ku dňu 02.07.2015 z dôvodu omeškania žalovanej s jej splácaním. Týmto sa stal splatný celý dlh, t.j. istina vrátane odplaty, resp. servisného poplatku, celkom 1.282,- €. Odoslanie oznámenia o zosplatnení záväzku žalovanej dňa 03.08.2015 žalobca preukázal poštovým podacím hárkom.

13. Podľa knihy splátok FINWAY SK, s.r.o. k zmluve č. K420143348, spoločnosť FINWAY SK, s.r.o., IČO: 44 178 560, finančné služby, vybrala od žalovanej sumy uvedené v knihe, dňa 10.11.2014 196,- € + 12,- €, dňa 08.01.2015 sumu 196,- €, dňa 28.02.2015 sumu 100,- €, dňa 31.03.2015 sumu 96,- € a zostatok úveru bol 0,- €.

14. Z rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 19Csp/168/2017 zo dňa 13.05.2020 bodu 20. mal súd preukázané, že z informácie Poštovej banky, a.s. zo dňa 06.04.2020 vyplýva, že účet č. uvedený na žiadosti o prevod finančných prostriedkov IBAN: SK19 6500 0000 0000 2054 1023 bol vedený v

Poštovej banke, a.s. ako FINWAY SK, s.r.o., IČO: 44 718 560, bol založený dňa 03.06.2014 a zrušený dňa 09.06.2017. Banka zároveň uviedla tri osoby, ktoré boli vedené na účte ako disponenti.

15. Počnúc od 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý nahradil dovtedy platný a účinný právny predpis - zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava civilného konania je založená na princípe zisťovania skutkového (nie skutočného) stavu, keď zodpovednosť za výsledok konania je ponechaná na strany sporu. Civilný sporový poriadok je postavený na princípe skutkových tvrdení a popretia skutkových tvrdení, keď výslovne nepopreté skutkové tvrdenia strán sporu sa považujú za nesporné. Súd zmenil svoje postavenie aj vo vzťahu k dokazovaniu, keď vykonanie dokazovania je podmienené návrhom strán sporu, pričom súd rozhoduje len o tom, ktorý z navrhnutých dôkazov sa vykoná a ktorý nie. Súd z vlastnej iniciatívy už nie je oprávnený vykonávať dokazovanie, okrem prípadov uvedených v ustanovení § 185 ods. 2 a 3 CSP.

16. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

21. Medzi stranami sporu bolo sporným skutkové tvrdenie žalobcu o tom, že žalobca poskytol žalovanej dojednaný úver na účet patriaci žalovanej, pretože zatiaľ čo žalobca tvrdil, že žalovanej poskytol sumu 1.200,- € bezhotovostne na bankový účet žalovanej, ktorý uviedla žalovaná v žiadosti o prevod finančných prostriedkov, ktorá je súčasťou zmluvy, žalovaná rozporovala, že by jej suma 1.200,- € bola zaslaná na jej účet. Finančné prostriedky vo výške 1.200,- € jej priniesli domov a vyplatili jej ich na ruku v hotovosti, čo potvrdil aj svedok S. X. vypočutý na pojednávaní.

22. Žalovaná ďalej uviedla, že so spoločnosťou FINWAY SK, s.r.o. nebola v žiadnom zmluvnom vzťahu. Poukázala na knihu splátok, ktorá sa týkala len úverovej zmluvy uzatvorenej so žalobcom na celkovú sumu 1.388,- €, ktorú sumu uhradila v plnej výške svedkovi S. X., ktorý úhrady pre žalobcu prijímal.

23. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca v rozpore s ustanovením § 497 Obchodného zákonníka reálne neposkytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 1.200,- €. Z rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 19Csp/168/2017 zo dňa 13.05.2020, ako aj z výsluchu svedka vyplynulo, že účet č. SK19 6500 0000 0000 2054 1023 uvedený v Žiadosti o prevod finančných prostriedkov nepatrí žalovanej. Ako vyplýva z citovaného rozsudku Okresného súdu Prešov, účet č. SK19 6500 0000 0000 2054 1023 bol vedený ako FINWAY SK, s.r.o., IČO: 44 718 560. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobca reálne neposkytol žalovanej finančné prostriedky, a to ani bezhotovostne a ani v hotovosti, pretože dojednaný úver mal žalobca poukázať na bankový účet patriaci obchodnej spoločnosti FINWAY SK, s.r.o., ktorá spoločnosť v deň podpisu zmluvy reálne vyplatila peňažné prostriedky žalovanej v hotovosti - na ruku v poníženej výške (po zrážke splátky, pričom žalobca dodržanie dikcie zákona platnej ku dňu uzatvorenia zmluvy so žalovanou - t.j. bezhotovostné poskytnutie finančných prostriedkov) „splnil naoko“ tým, že dal žalovanej podpísať Žiadosť o prevod finančných prostriedkov, teda odvolávajúc sa na to, že žalovanej boli finančné prostriedky poukázané na ňou uvedený bankový účet, hoci v skutočnosti jej nepatrí. Z knihy splátok FINWAY SK, s.r.o. predloženej žalovanou vyplýva, že sa jednalo o knihu splátok k zmluve č. K420143348, s požičanou sumou 1.200,- € a veriteľom mal byť žalobca.

24. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že zmluva bola uzavretá dňa 10.11.2014 v písomnej forme, pričom ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. platného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľský úver nebolo možné poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti, čo žalobca v danom prípade vedome porušil, ale v skutočnosti nevyplatil žalovanej dojednaný úver, ani bezhotovostne a na tejto skutočnosti nemení nič ani nesporná skutková okolnosť, že žalovaná sa podpísala pod Žiadosť o prevod finančných prostriedkov, obsahom ktorej bolo uvedenie konkrétneho bankového účtu, ktorý účet patrilo obchodnej spoločnosti FINWAY SK, s.r.o., ktorá reálne peňažné prostriedky žalovanej poskytla. Ide teda o právny úkon, ktorý je od začiatku neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom v danom prípade ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu, na ktorú súd prihliada z úradnej povinnosti, pretože súčasne žalobca z tohto neplatného právneho úkonu neposkytol žalovanej žiadne finančné prostriedky, tieto boli poskytnuté žalovanej obchodnou spoločnosťou FINWAY SK, s.r.o. ako spoločnosťou odlišnou od žalobcu, čo preukázala žalovaná Knihou splátok FINWAY SK, s.r.o., na strane žalovanej nevzniklo ani bezdôvodné obohatenie, ktoré by pre takýto prípad mala žalobcovi vydať. Na základe uvedeného súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol pre neunesenie dôkazného bremena žalobcu, a súčasne žalobca ani nie je v spore aktívne vecne legitímovaný.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v konaní plne úspešná, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú strany sporu, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný neplní dobrovoľne to čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie.